

vil vise sig berettiget, hvad skal man saa sige til, at Regeringen alene ved 2 af de Forslag, den i Aar paa ny har lyksaliggjort os med, nemlig Forslagene om forøget Aldersrente og om forøget Bidrag til Enkers og Enkemænds Børn, vil øge de offentlige Byrder med 25½ Mill. Kr., hvoraf de 14½ Mill. Kr. vil falde paa Statskassen. Jeg er ikke i Stand til at se, at der er nogen som helst Mening i en saadan finansiel Politikk.

Hvad Valutaproblemet angaar, mener jeg, at vi under denne Forhandling her maa lade dette ligge, for saa vidt angaar Betragtninger over, hvorledes vor endelige Valutaordning bør være. Dette er Genstand for Overvejelse mellem Regeringen og Nationalbanken og vil dernæst komme til Overvejelse mellem Regeringen og Valutaudvalget, og jeg tror nærmest, at det vilde være til Skade, om man i dette Øjeblik rejste en Debat om dette Forhold. Det bør sikkert hvile, indtil, forventelig om ikke mange Dage, et Regeringsforslag om den endelige Ordning af denne Sag vil foreligge for dette høje Ting. Men hvordan nu end den endelige Valutaordning bliver, saa er det givet, at vi maa søge at værne den Stigning, der allerede har fundet Sted. Man er formentlig fra alle Sider enig om, at man ikke ønsker et stærkt yderligere Fald i Kronekursen, og ligeledes synes man jo nu saa godt som enig om, at Maalet maa være at bringe Kronen i Pari, hvilket jo ogsaa den højtærede Statsminister udtalte i sin Programtale. Dette fremkalder her som alle Vegne en Deflationskrise, hvis Hovedårsag er denne, at Kronens indre Værdi alt for langsomt tilpasser sig til dens internationale Kursværdi. Hurtigst tilpasser Engrospriserne sig, meget langsommere Detailpriserne, endnu langsommere Lønninger, Skatter og Takster og slet ikke Prioritetsrenterne. Hovedopgaven for dansk indre Politik i Øjeblikket maa da være at fremme denne Udligning, af hvis Fuldstændighed og Hurtighed det afgøres, hvorvidt vi skal lide mere eller mindre gennem den Deflationskrise, som vi alt Fald ikke undgaar, og som andre Steder har vist sig at medføre meget følelige Virkninger. Derfor bliver dette et Hovedspørgsmaal for dansk indre Politik. Det maa ske paa den Maade, at man letter Produktionen saa vidt muligt for de Byrder, som ikke mindst en tung Beskatning, men ogsaa et i Forhold til Omverdenen for højt Lønniveau lægger paa den.

At bortrydde Hindringerne for Pristaldet bør ogsaa være en Bestræbelse, som alle samles om. Den højtærede Statsminister nævnte det udtrykkelig i sin Programtale,

og jeg vil sige, at jeg glædede mig over denne Passus, fordi jeg heri maatte se et Tilsagn om en venlig Stilling fra den højtærede Statsministers Side til det Lovforslag, som fra mit Partis Side er forelagt, Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed. For det er aldeles givet, at er der nogen Hindring for Pristaldet her i Landet, er det de Overgreb, der finder Sted med Hensyn til Prisaftaler, med Hensyn til Boykotning o. s. v. fra Organisationernes Side, kort sagt de Udvækster, som Organisationsvæsenet har vist sig at have her til Lands, og som alle virker i Retning af at hemme Pristaldet. Jeg haaber altsaa, at denne Udtalelse i den højtærede Statsministers Programtale maa være et Vidnesbyrd om en velvillig Holdning til vort Forslag, som er det vigtigste Bidrag, der er fremkommet til at bortrydde Hindringer for Pristaldet.

Jeg haaber ogsaa, at man i denne Udtalelse fra den højtærede Minister kan se et Dementi overfor visse Formodninger, som unøgtelig synes at have haft en ikke ringe Begrundelse i Udtalelser saavel fra den højtærede Statsminister som fra den højtærede Socialminister, Udtalelser, som har givet Anledning til at tro, at Regeringen tænkte paa under den forestaaende Krise at støtte Industrien gennem Toldforhøjelser o. lign. Ganske vist har baade den højtærede Statsminister og den højtærede Socialminister udtalt sig som begejstrede Tilhængere af Frihandelstanken, men de har jo tilføjet forskelligt andet dertil. Nu vil jeg sige, at jeg har aldrig hørt nogen Beskyttelsesmand optræde, uden at han er begyndt med at sige, at han af Princip er Frihandelsmand og elsker Frihandelen, men at desværre nødvendiggør de øjeblikkelige Forhold, Forholdene i de øvrige Lande o. s. v., en Afbøjelse derfra. Og det var netop i denne Retning, at baade den højtærede Statsminister og den højtærede Socialminister var temmelig langt ude med deres Udtalelser. Den højtærede Statsminister brugte Udtrykket Krykker. Han brugte Udtrykket om ekstraordinær Støtte og sagde, at man ikke burde lade sig hemme i sine Foranstaltninger i saa Henseende af skimlede Teorier. Der er ogsaa noget ominøst ved, naar der tales om skimlede Teorier. Som bekendt anvendes denne Sprogbrug kun om den Anskuelse, som gaar ud paa saa vidt muligt at opretholde den frie Omsætning, hvorimod man bestemt vægrer sig ved at knytte Betegnelsen Teorier til Toldbeskyttelsesteoriene.

Den højtærede Socialminister udtalte ogsaa ved anden Lejlighed noget om, at